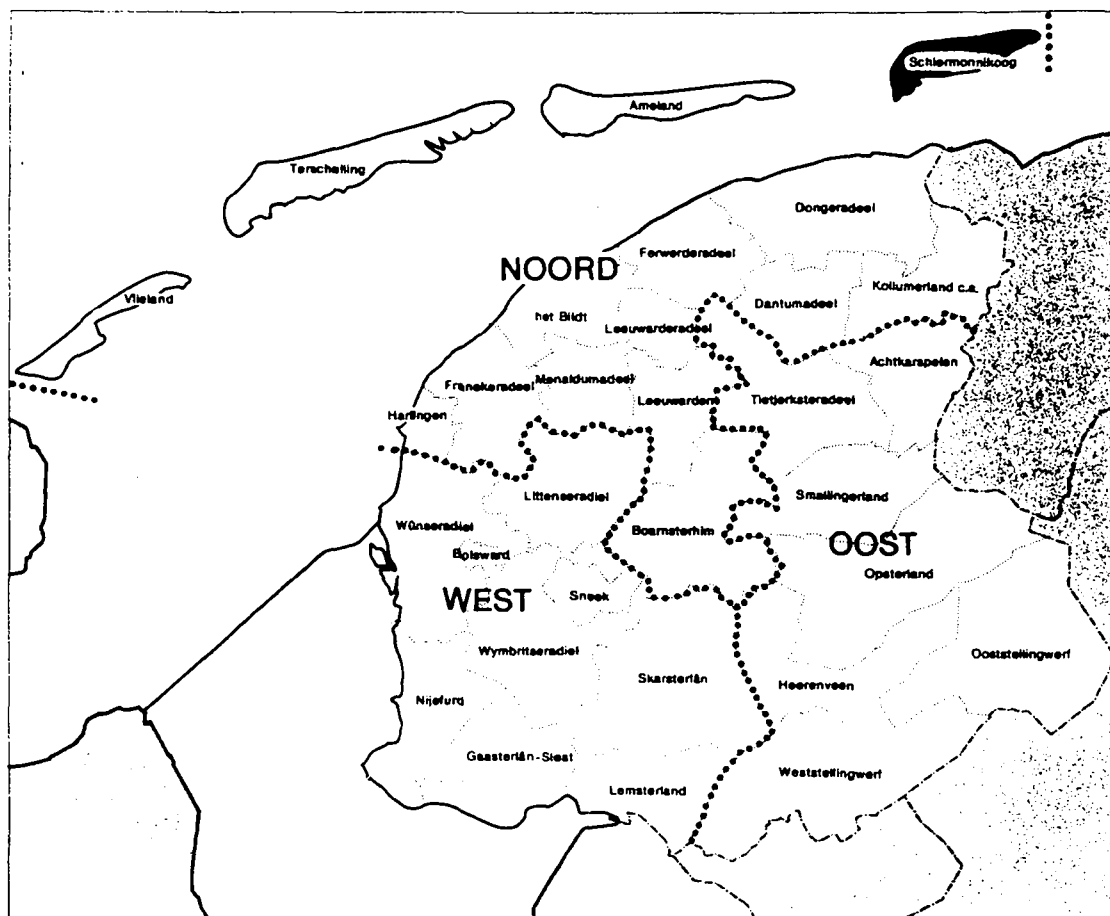

Monumenten Inventarisatie Project

GEMEENTEBESCHRIJVING

SCHIERMONNIKOOG

PROVINCIE FRIESLAND - REGIO NOORD

INHOUDSOPGAVE

1	INLEIDING	
1.1	Ligging en begrenzing	3
1.2	Omvang en inwonertal	3
1.3	Historische achtergrond	3
2	BODEMGESTELDHEID	
2.1	Ontstaansgeschiedenis	3
2.2	Bodemsoorten	4
2.3	Reliëf	4
2.4	Afwatering	4
3	GRONDGEBRUIK, VERKAVELING EN LANDSCHAPSBEELD	
3.1	Grondgebruik	4
3.1.1	Situatie omstreeks 1850	4
3.1.2	Ontwikkelingen 1850-1940	4
3.1.3	Ontwikkeling na 1940	5
3.2	Verkaveling	5
3.3	Landschapsbeeld	5
4	INFRASTRUCTUUR	
4.1	Landwegen	5
4.2	Waterwegen	6
4.3	Dijken	6
4.4	Overige infrastructuur	6
5	MIDDELEN VAN BESTAAN	
5.1	Landbouw	7
5.2	Visserij en zeevaart	8
5.3	Toerisme	8
6	NEDERZETTINGEN	
6.1	Algemeen	8
6.2	Het dorp Schiermonnikoog	8
6.3	Verspreide Bebouwing	9
	LITERATUUR	10

1 INLEIDING

1.1 Ligging en begrenzing (Kaart 1)

De Gemeente Schiermonnikoog is de meest oostelijke Waddeneilandgemeente die tot de provincie Friesland behoort. De namen van het omringende water zijn: Friese Gat (W), Noordzee (N), Eilander Balg (O) en Waddenzee (Z).

1.2 Omvang en inwonertal (Kaart 2)

Schiermonnikoog is ca. 38,78 km² groot (inclusief gemeentelijk buitenwater: 168,89 km²). Door de getijden, de afslag aan de westzijde en de aanwas aan de oostzijde is de landoppervlakte van het eiland niet alleen inconstant, maar groeit. Bovendien verplaatst het eiland zich in oostelijke richting. Het aantal inwoners bedroeg op 1 januari 1988: 904. Tegenwoordig is het dorp Schiermonnikoog de enige nederzetting op het eiland; buiten het dorp zijn nog enkele verspreid liggende boerderijen.

1.3 Historische achtergrond

Het eiland (=oog) was in de 15de eeuw in het bezit van de Cisterciënsers (Schiere monniken) van Klaarkamp. Ingevolge de beslaglegging op kloosterbezittingen kwam het Schiermonnikoog in 1580 aan de provincie Friesland. De provincie verkocht het als een "vrije heerlijkheid" aan de familie Stachouwer, later Starckenborgh-Stachouwer. Het eiland bleef echter tot het grondgebied van de provincie Friesland behoren. Schiermonnikoog was sinds 1816 de 32ste grietenij van Friesland.

In 1859 werd het eiland verkocht aan mr. J.E. Banck. Tijdens zijn beheer kende het eiland een bloeiperiode in de landbouw en zeevaart en ontwikkelde het zich tot badplaats. In 1892 werd het eigendom verkocht aan de Duitse graaf H. von Bernstorff-Wehningen. Door zijn afkomst werd het eiland na de Tweede Wereldoorlog door de Nederlandse Staat geconfisceerd, zijnde vijandelijk vermogen op Nederlands grondgebied.

Van 1947 tot 1988 stond het eiland onder toezicht van de Inspectie der Domeinen die het eiland als natuurgebied beheerde. Op 1 januari 1988 nam Staatsbosbeheer hier de taak als natuurbeheerder over.

2 BODEMGESTELDHEID

2.1 Ontstaansgeschiedenis

In de Würmijstijd ($\pm 12.000 - \pm 8.500$ v. Chr.) lag de Noordzee grotendeels droog. De opgewaaide en begroeide zandige strandwallen vormden in het Holoceen (vanaf ± 8.500 v. Chr.) de kustlijn. Op de zwakste plaatsen bezweek deze schoorwal tijdens periodiek overstromingen (transgressiefasen). De schoorwal verbrokkelde omstreeks de 10e eeuw tot een eilandenrij, waaronder Schiermon-

nikoog.

2.2 Bodemsoorten (Kaart 3)

De bodem van het eiland bestaat voornamelijk uit zand en zeeklei. De opeenvolging van bodemsoorten, van noord naar zuid vertoont het karakteristieke beeld van de Waddeneilanden.

2.3 Reliëf (Kaart 4)

Het terrein is door aanwezigheid van de duinen zo onregelmatig geaccidenteerd, dat voor het niet in cultuur gebrachte gebied de hoogten niet zijn aangegeven. Globaal kan men stellen dat de hoogte van het duingebied varieert tussen de +3 en +16 m. en van het kweldergebied van +0,5 tot +2 m. t.o.v. het N.A.P. Ook de bebouwde kom is buiten beschouwing gelaten op de reliëfkaart.

2.4 Afwatering

De afwatering van het eiland geschiedt grotendeels langs natuurlijke weg in de Waddenzee. Alleen de afwatering van de Banckspolder is via een uitwateringssluis in een grondduiker in de dijk tussen paal 26 en 27 en bij paal 25. Het afwateringspatroon is buiten de polder grillig; in de polder rationeel.

3 GRONDGEBRUIK, VERKAVELING EN LANDSCHAPSBEELD

3.1 Grondgebruik

3.1.1 Situatie omstreeks 1850

Het grondgebruik op de Waddeneilanden vertoont onderling grote overeenkomsten. Het boerenbedrijf was met uitzondering van een klein aantal gevallen (uiterst) kleinschalig. De akkerbouw stond in dienst van de veeteelt. De kleine percelen tussen en direct rondom de bebouwing tot de binnenduinen werden gebruikt als bouwland, o.a. ten behoeve van de teelt van koolzaad, dat naar het vaste land werd verscheept en graan voor eigen gebruik. De kwelders en de duinen waren in gebruik als gemeenschappelijke weide. Ook werden in de duinen wel aardappelen geteeld.

3.1.2 Ontwikkelingen 1850-1940 (Kaart 6)

In de "periode Banck" (1859-1892) vonden belangrijke veranderingen plaats. Op het gebied van de landbouw was dat de aanleg van een nieuwe zeedijk ter vervanging van de in 1825 doorgebroken zeedijk. De polder (300 ha.) omvatte het grootste gedeelte van de kwelder Oosterveld en sloot aan bij de uitlopers van de Kooiduinen. De grond in de polder werd als weide- en hooiland gebruikt. Onder invloed van Mr. Banck kwamen grondverbeteringen tot stand. Bovendien bevorderde hij de helmaanplant in de duinen.

Bossen ontbraken op het eiland; slechts de eendenkooien waren omzoomd door kreupelhout. De eerste bosaanplant vond plaats rond de nieuwe eendenkooi (1850-1871). De eendenkooi ten oosten van Zevenhuizen was in 1858 al vervallen. Tussen 1860-1861 werd een eind oostelijker een nieuwe eendenkooi ingericht, die nog steeds bestaat.

Pas toen het eiland in bezit kwam van graaf von Bernsdorff werden dennenbossen aangeplant die nu als karakteristieke elementen van het landschapsbeeld worden gezien.

3.1.3 Ontwikkeling na 1940

De belangrijkste ontwikkeling in het na-oorlogse grondgebruik op Schiermonnikoog is misschien wel het beslag op de ruimte door de verdere groei van recreatie en toerisme ten behoeve van nieuwe hotels, zomerhuizen, vakantieverblijven en kampeerterreinen.

3.2 Verkaveling

De Eekhoffkaart van Schiermonnikoog uit 1858 toont dat slechts een klein gedeelte van het eiland met name ten zuiden van het dorp verkaveld was.

De in cultuur gebrachte gronden waren voornamelijk verkaveld volgens het hooiland-patroon met een verdeling in blokken.

Het verkavelingspatroon van 1850 is niet of nog slechts gedeeltelijk herkenbaar. Deze wijzigingen hebben mogelijk met de landbouw-verbeteringsmaatregelen van Banck te maken daar er nadien geen officiële ruilverkavelingen hebben plaatsgevonden.

3.3 Landschapsbeeld (Kaart 7)

De structuur van het landschap van Schiermonnikoog wordt in hoofdzaak bepaald door het duingebied dat zich van de west- tot de oostzijde van het eiland uitstrekt. Aan de noordzijde hiervan bevinden zich de strandvlakten, ten zuiden het polder- en kwel-dergebied. In het oude duingebied ten noorden van de bebouwde kom liggen de duinvalleien en bossen.

De oostelijke duinen zijn relatief jong met aan de noordzijde een stuifdijk (Rijkswaterstaat, 1950).

4 INFRASTRUCTUUR (Kaart 8 en 9)

4.1 Landwegen

Op het eiland is slechts één dorp, waarvan de voormalige buurschappen Zevenhuizen en Vierhuizen integraal onderdeel uitmaken; de wegen zijn dus van lokaal belang.

De 18de eeuwse aanleg van wegen is gebaseerd op een rationeel stramien van parallelwegen, de zgn. streken, en haaks daarop staande stegen en wegen. In de duinen waren diverse, bochtige, paden.

Omstreeks 1850 waren op Schiermonnikoog slechts een gering aantal, uitsluitend onverharde, wegen aanwezig. In de Banckspolder (1860) werden nieuwe wegen aangelegd die gedeeltelijk het bestaande polderdijk-lichaam benutten (Heereweg).

Met de opkomst van het eiland als badplaats aan het einde van de 19de eeuw kwam hierin geleidelijk verandering. In 1885 werd het vm. Badhotel gebouwd (in zee gestort in 1923). De weg van het dorp naar het hotel, de Badweg, werd in 1912 aangelegd en vóór 1920 verhard. (of reeds in 1881 ?). Vermoedelijk werd tussen 1914-1918-/20 de Reddingsweg door de duinen in noordelijke richting aangelegd, langs het drenkelingen-kerkhof "Vredehof".

Na de Tweede Wereldoorlog is het wegennet verder verhard en uitgebreid. Buiten de bebouwde kom is het wegennet uitgebreid ten behoeve van het toerisme. In de duinen ontstond een netwerk van schelpenpaden.

4.2 Waterwegen

Op het eiland zijn geen waterwegen van belang. De rede lag aan de wadkant buiten het dorp. De eerste (demontabele) houten steiger-tjes werden reeds in de vorige eeuw aangelegd en speciaal gebruikt ten behoeve van het toeristenvervoer. Aan het einde van het badseizoen werden zij weer verwijderd. Een houten aanleghoofd werd in 1916 aangelegd en deze functioneert thans nog als aanleghaven voor jachten.

In 1927 werd een gemeentelijke veerdam aangelegd om te komen tot een verbinding welke onafhankelijk was van het getij. Door de verplaatsing van de stroomgeulen moest in 1962 een nieuwe strekdam 2 km. oostwaarts worden aangelegd in Groote Siege. Tot ca. 1922 was het voor de veerdienst tevens mogelijk om in het zomerseizoen bij het badhotel aan te leggen.

4.3 Dijken

In 1850 lag de zeedijk (houten paalwerk) aan de Waddenzee er gehavend bij als gevolg van de overstroming in februari 1825. De polderdijk werd daarmee zeeverend.

De dijk is in 1987 op deltagoogte gebracht en 'groen' gemaakt. Aan de noordzijde werd en wordt de kust beschermd door de duinen. Deze natuurlijke zeevering werd in de jaren '50 versterkt door een zgn. stuifdijk.

4.4 Overige infrastructuur

Kustverlichting

Tot 1854 stonden op Schiermonnikoog twee houten kapen op stenen voetstukken opgesteld in de buitenduinen waarin 's nachts vuurpotten werden gestookt. In 1853/4 werden deze kapen vervangen door stenen/gietijzeren lichttorens met een vast licht.

In 1910 werd een van de torens ingericht als watertoren, de buitenste vuurtoren kreeg in 1924 een draaiend licht. In 1911 werd de

Noordertoren van elektrisch licht voorzien.

Drinkwatervoorziening, aardgas en electriciteit

Tot na de Tweede Wereldoorlog voorzagen regenwaterputten aan de huizen de eilandbewoners van schoon water. Vanwege de hoge aansluitkosten werden de Waddeneilanden pas na de oorlog aangesloten op het waterleidingnet met Schiermonnikoog (1950) voorop.

Als eerste Waddeneiland werd Schiermonnikoog in 1971 aangesloten op het aardgasnet.

Schiermonnikoog bouwde in 1923 een eigen electriciteitscentrale. Thans dient het gebouw als bezoekerscentrale.

Bootverbindingen

Vanaf 1846 voer een vaste beurtdienst (voor goederen, passagiers en post) op Schiermonnikoog vanuit Oostmahorn, drie keer per week. Tegen het einde van de 19de eeuw had het eiland zich als badplaats ontwikkeld. Om het toerisme te stimuleren werd een luxe raderboot gekocht die voer tussen Groningen en Schiermonnikoog, via Oostmahorn en Zoutkamp. Rond 1900 zette de toenmalige eigenaar van het eiland dit voort en kocht een motorboot voor het transport van badgasten in de zomer en van goederen in de winter. In 1905 werd door Rijkswaterstaat een motorboot beschikbaar gesteld voor uitsluitend postvervoer. Vanaf 1920 is de Rederij Wagenborg de nieuwe pachter voor de verbindingen tussen Schiermonnikoog en het vaste land en dit is tot op heden zo gebleven. Vóór de sluiting van de Lauwerszee voer de boot via Oostmahorn en Zoutkamp, na de sluiting (1969) via Lauwersoog.

Militaire infrastructuur

Gedurende de Tweede Wereldoorlog zijn in de duinen Duitse bunkers aangelegd en een spoorlijn ten behoeve van de bevoorrading.

5 MIDDELEN VAN BESTAAN

5.1 Landbouw

Een deel van de bevolking van het eiland vond haar bestaan in de landbouw. Het boerenbedrijf was met uitzondering van een klein aantal gevallen (uiterst) kleinschalig. De akkerbouw stond in dienst van de veeteelt.

Mr. Banck bevorderde de veeteelt door grondverbeteringen en de bouw van boerderijen, waaronder een modelboerderij (de Oorsprong, in de eerder genoemde Banckspolder). Ondanks de inspanningen van Banck was er sprake van stagnatie zo niet achteruitgang in de landbouw.

Na de Tweede Wereldoorlog is mede door het opkomende toerisme het economisch belang van de landbouw welhaast van marginale betekenis geworden.

5.2 Visserij en zeevaart

Landbouw vormde beslist niet de enige bestaansbron van de eilander bevolking. Voor velen vormde de zee - de visserij en de koopvaart - de hoofdbron van inkomsten en nam de landbouw slechts een nevenschiktelijke plaats in. In veel gezinnen was de man op zee en werd de landbouw door de vrouw bedreven.

Behalve de landbouw liep ook de kustvisserij in de periode 1850-1940 terug en wel als gevolg van het verdwijnen van de kustvis (o.a. schol) door de stroomgeulverplaatsingen.

Tussen 1946 en 1964 werd opnieuw in de walvisvaart een broodwinning gevonden. De walvisbeenderen werden op de eilanden gebruikt als erfafscheiding, wrijfpaal voor vee en 'monument'.

De koopvaardij ondervond aanvankelijk een groei- en bloeiperiode (1872-1934). Als gevolg van de overgang van de zeilvaart naar de stoomvaart (geen winteroplegging van zeilschepen en kortere laaden en lostijden) verhuisden vele gezinnen naar de grote havensteden in het westen van het land (Amsterdam, Rotterdam). Een groot verlies betekende tenslotte de sluiting van de Zeevaartschool in 1934.

5.3 Toerisme

Sedert het midden van de vorige eeuw heeft Schiermonnikoog zich o.l.v. een "Badcommissie" ontwikkeld tot een badplaats met een badstrand, hotels, een badweg met aanliggende zomerhuizen en groepsvakantieverblijven. Men trachtte het toerisme te ontwikkelen ter compensatie van het wegvallen van arbeidsplaatsen in de scheepvaart. Pas na de Tweede Wereldoorlog is het toerisme enorm gegroeid en werd het de belangrijkste bron van inkomsten.

6 NEDERZETTINGSSTRUCTUUR (kaart 10)

6.1 Algemeen

In de 15de eeuw kwam het eiland Schiermonnikoog in bezit van de Cisterciënsers van Klaarkamp bij Rinsumageest. Tot in de 18de eeuw was de bewoning verspreid over enkele buurten. Onder de stormvloed van 1717 en 1720 kalfde het eiland aan de westzijde dusdanig af, dat de bewoners hun huizen afbraken en een nieuw buerschap stichtten: Nieuwburen of "it Heechdoarp", het huidige dorp Schiermonnikoog. De twee buerschappen, Vierhuizen en Zevenhuizen, zijn door dorpsuitbreidingen in de bebouwde kom opgenomen. Buiten het dorp zijn enkele verspreide boerderijen gesticht met name door toedoen van Mr. Banck.

6.2 Het dorp Schiermonnikoog

Het dorp Schiermonnikoog ontstond pas in de 18de eeuw (zie 6.1). Zowel de architectuur als de stedenbouwkundige uitleg was geregle-

menteerd door de Heer van het eiland. Bij de kleinschalige dorpsuitbreidingen vanaf de 19de eeuw werd slechts ten dele rekening gehouden met dit stramien. De bouw van vakantieverblijven langs de Badweg vormde de eerste lintvormige "dorpsuitbreiding" met verspreide woningen haaks op het hoofdwegenpatroon.

De navolgende uitbreidingen aan het Torenpad, het Klein Zwitserland en aan het Karrepad staan in feite geheel los van de dorpsstructuur. In extremo is dit het geval met het bungalowpark "De Monnik" (na 1960). De dorpskom zelf heeft zich met name na de Tweede Wereldoorlog aan de randen slechts gering uitgebreid, maar op grotere schaal tussen de Reeweg en Oosterzeeweg in zuidelijke richting. Deze uitbreidingen voegen zich althans in wegenpatroon meer in de historische structuur.

6.3 Verspreide bebouwing

De bouw van vakantiewoningen langs de Badweg is geruime tijd na de opkomst van Schiermonnikoog als badplaats begonnen (ca. 1910). Rijsbergen (door de eilanders de Borch genoemd) de residentie van de eigenaren van het eiland, werd in de 19de eeuw herbouwd en is thans in gebruik als jeugdherberg.

LITERATUUR**ALGEMEEN**

A.J. v.d. Aa (Hoofdred.). Aardrijkskundig Woordenboek der Nederlanden. Gorinchem, 1839-1851. 14 Delen. Herdruk: Zaltbommel 1976.

G. Abma (Hoofdred.). Encyclopedie van Hedendaags Friesland. 2 Dln. Leeuwarden (1975).

A. Algra. De Historie gaat door het eigen dorp. 6 Dln. o.a. [1955-1960], Leeuwarden.

J.H. Brouwer (Hoofdred.). Encyclopedie van Friesland. Amsterdam / Brussel 1958.

Buro Bügel/Van de Dijk B.V. (samenst.). Kultuurhistorische Aspecten van het Friese Landschap. Inventarisatie van elementen en patronen. Groningen (1979).

Bureau Centrale Databank van de provincie Friesland. Overzicht van het aantal inwoners per dorpsgebied (1-1-1985 t/m 1-1-1989), nr. 125. Leeuwarden 1989.

J. Cnossen. De bodem van Friesland. Toelichting bij blad 2 van de bodemkaart van Nederland. Wageningen (1971).

Gedeputeerde Staten van Friesland. Beleidsnota voor landschapszorg en natuurbeheer in Friesland. Ontwerp. (november 1985)

K. Jansma. Friesland en zijn 44 gemeenten. Leeuwarden, 1981.

Provinciale Planologische Dienst. Cultuurhistorische Paden in Friesland. Nota 257. Leeuwarden 1979.

SCHIERMONNIKOOG

J. Abrahamse en H. Koning. Schiermonnikoog van Westerstrand tot Willemsduin. Haren, 1968.

F. Drost. Dichtbij en toch ver weg. Harlingen, 1985.

G. v.d. Heide en G. Dekkers (foto's). Langs de Waddenzee. Zwolle 1985.

L. Mellema. Schiermonnikoog, Lytje Pôle. Haren, 1973.

Sj. v.d. Molen. Onze Waddeneilanden. Ommen, 1983.

D.Th. Reitsma. "Op Skiermontseach hawwe hja gauris in tsjerke ôfbrutsen". In: Bijdragen ta Plaatselike Skiednis, bl. II, Leeuwarden 1987.

Durk Reitsma en Jan Bakker. Landgebruik op Schiermonnikoog, vroeger en nu. In : Het Waddenbulletin 21 (1986), blz. 94-100.

J.G. Wibbens. Schiermonnikoog. Reeks: Uit Grootmoeders Album, Groningen, 1980.

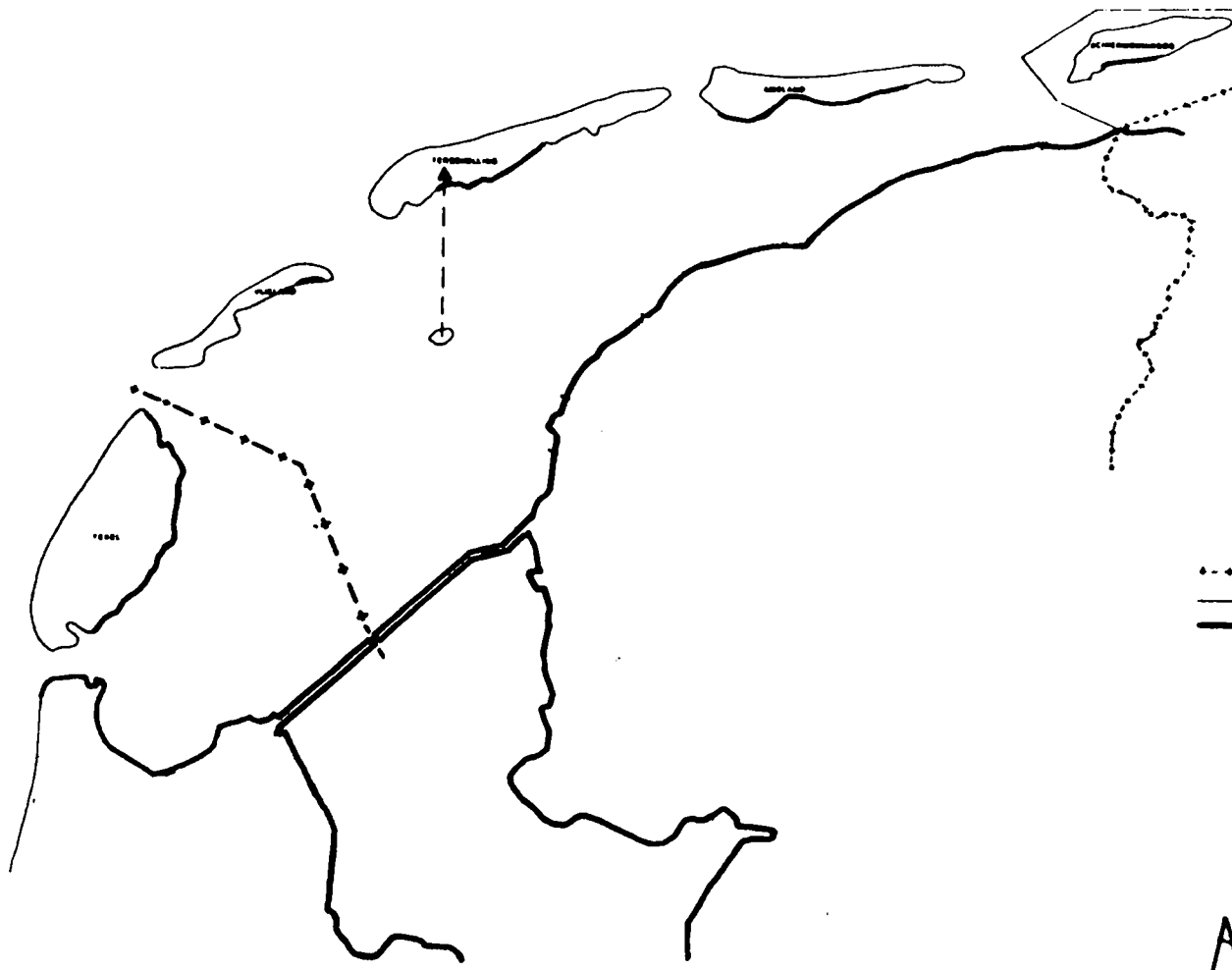
L. Wiersma. Het eiland Schiermonnikoog. Oorspr. druk Rotterdam, 1938/39; herdruk Hallum, 1979.

Schiermonnikoog honderd jaar badplaats In: "De Dorpsbode", jubileumnummer Schiermonnikoog, 1966.

Gemeente Schiermonnikoog. Bestemmingsplan buitengebied. Toelichting. Groningen, 1973.

Gemeente Schiermonnikoog. Bestemmingsplan kom Schiermonnikoog 1979.

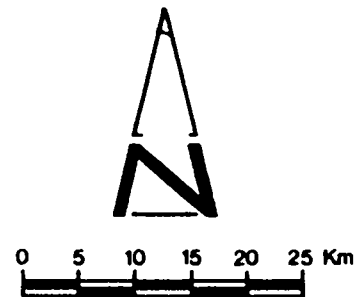
Bestemmingsplan Waddengebied, Texel, 1983.

WADDENGEBIED NAAR:
BESTUURLIJKE INDELING

- +---+ provinciegrens, tevens gemeentegrens
- gemeentegrens
- zeedijk

Naar: De Interprovinciale Structuur.
schets voor het Waddenzeegebied.
deel I: Inventarisatierapport 1978

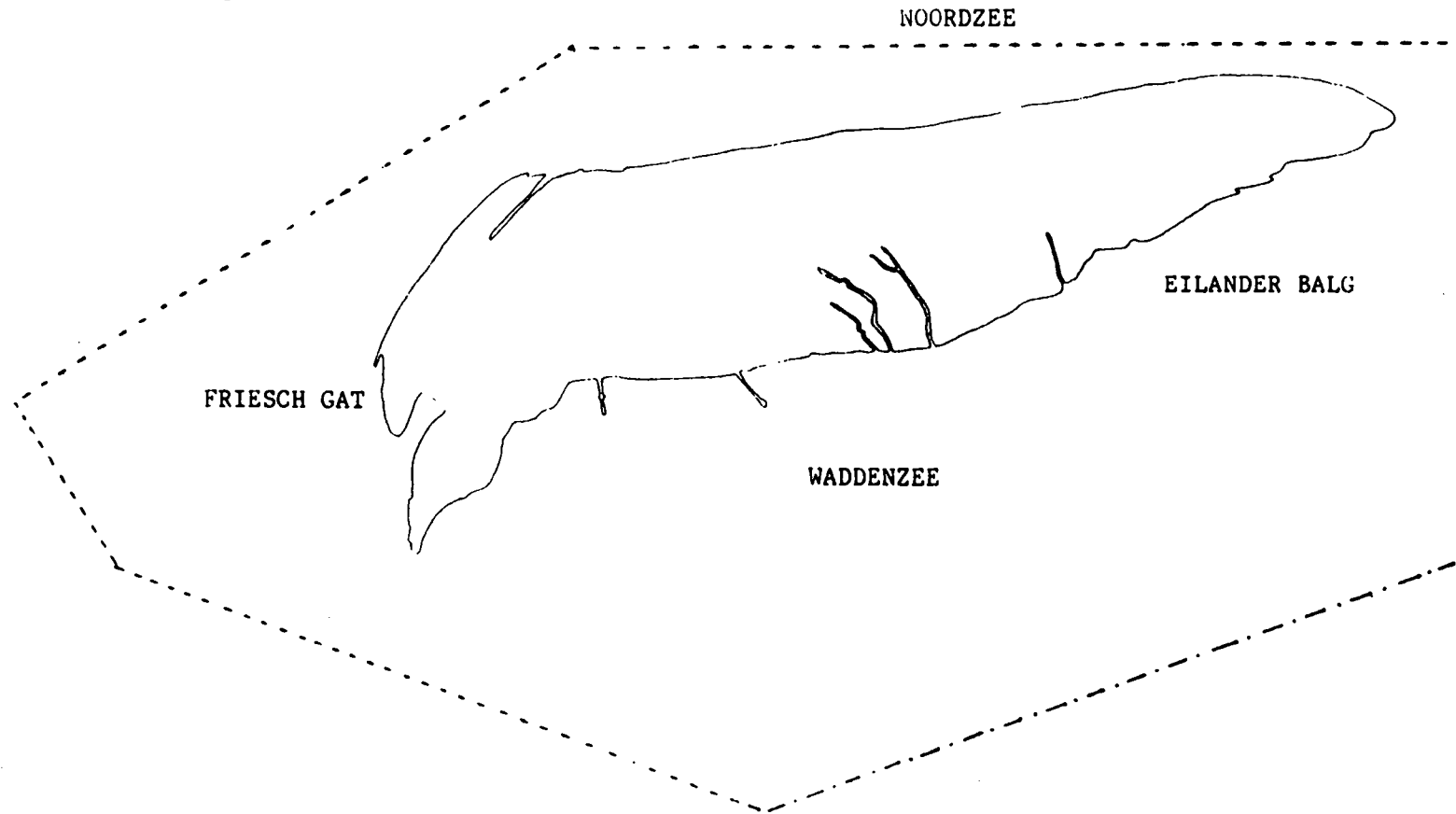

Regio Noord: GEMEENTE SCHIERMONNIKOOG

Omvang en Ligging

naar: Topogr. Kaart 1979
en kaart van friesland

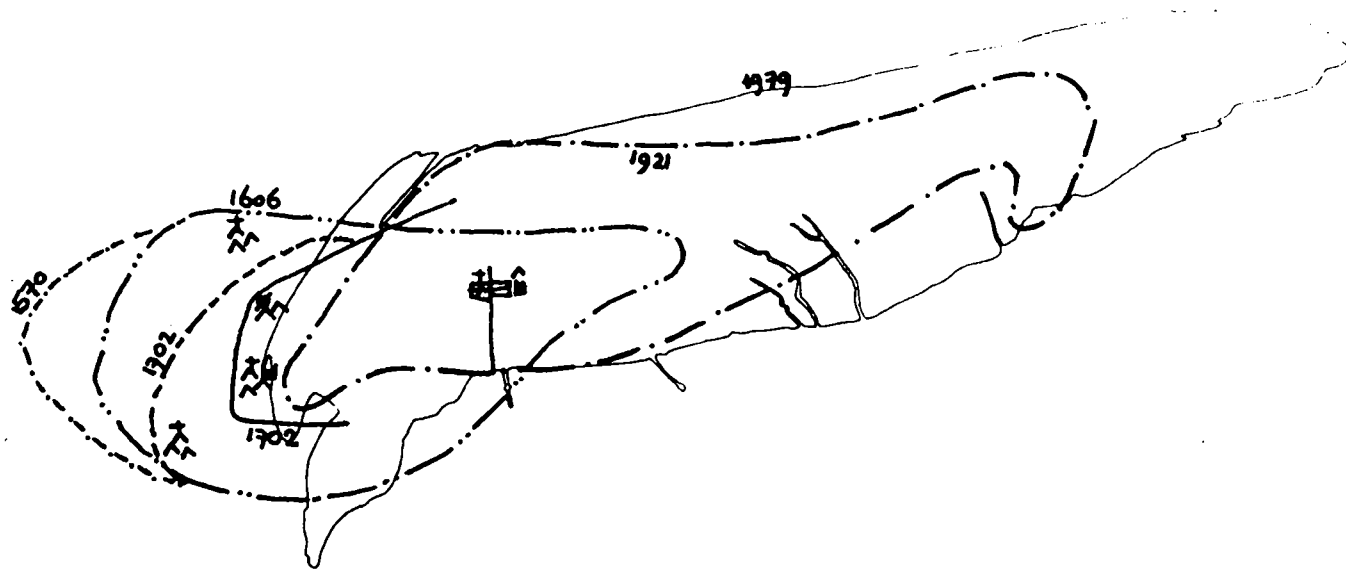
- · - · - Gemeentegrens en tevens
Provinciegrens
- - - - Gemeentegrens

GLOBALE VERPLAATSING VAN HET EILAND.

Naar: Topografische kaart, 1979
Bpl. Buitengebied, 1973
D. Reitsma, Skiermuontseach, 1978

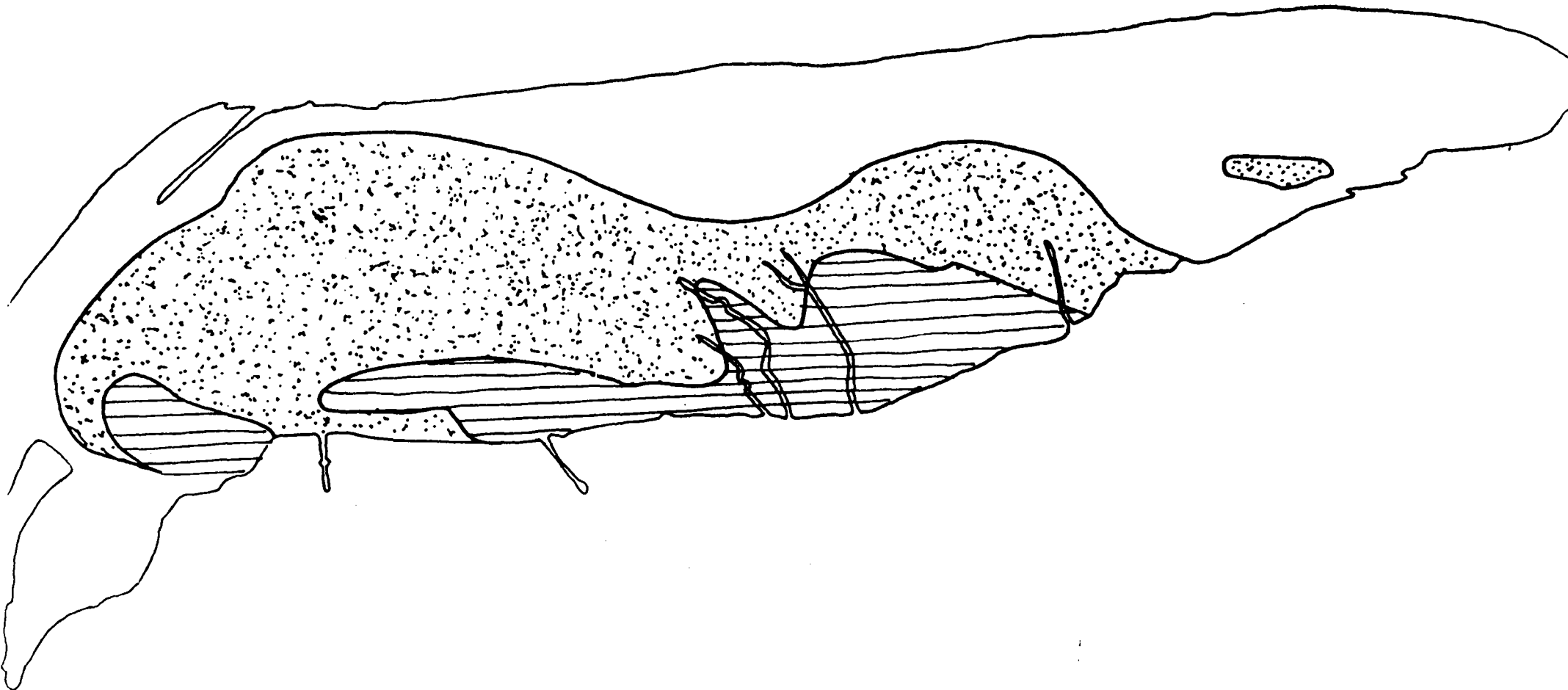
- Buurschap met Kerk
- Slot
- Molen

GRONDSOORTEN

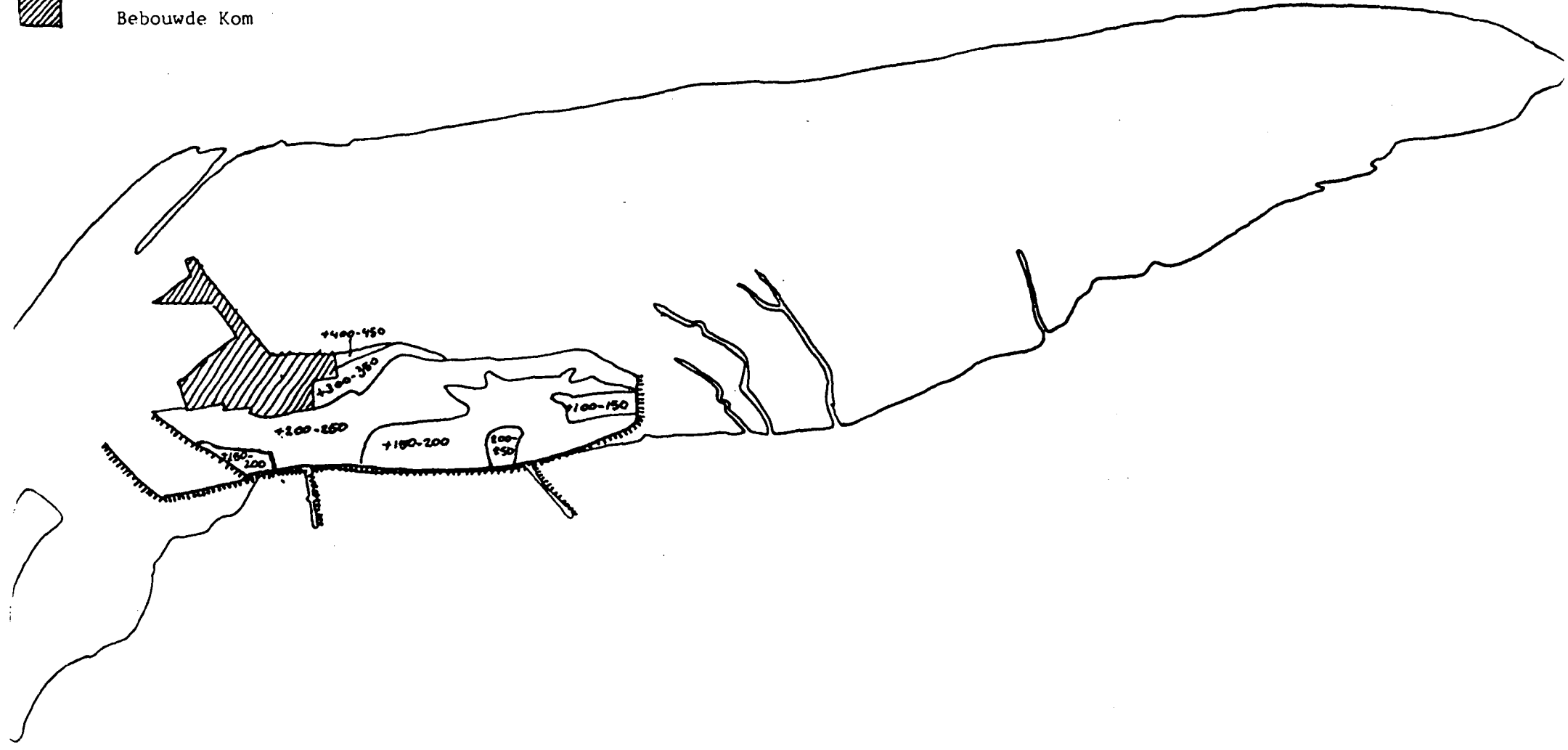
Naar: STIBOKA, de bodem van Friesland, 1971

- Onbegroeid, kleiarm zand
- Kalkrijk-kalkarm zandgronden
- Zeekleigronden, kleilig zand tot klei
+ jonge zeekleigronden

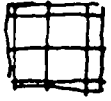
HOOGTEKAART in cm. ten opzichte van het NAP
naar: StiBoKa, Hoogtelijnenkaart Provincie Friesland, 1982

- Dijk
- Bebouwde Kom

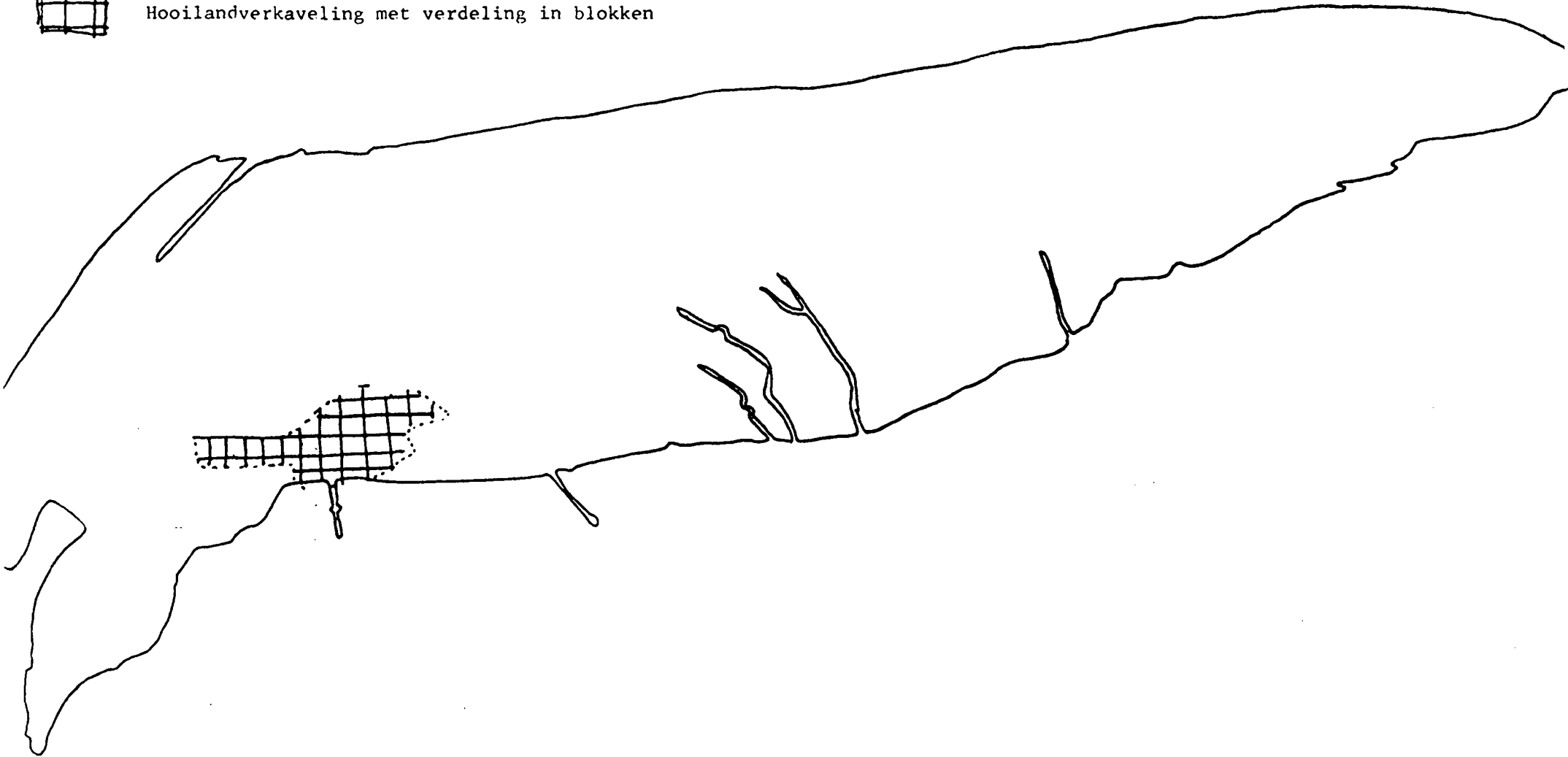

VERKAVELING, 1850

Naar: Kultuurhistorische aspecten van
het Friese Landschap, 1979

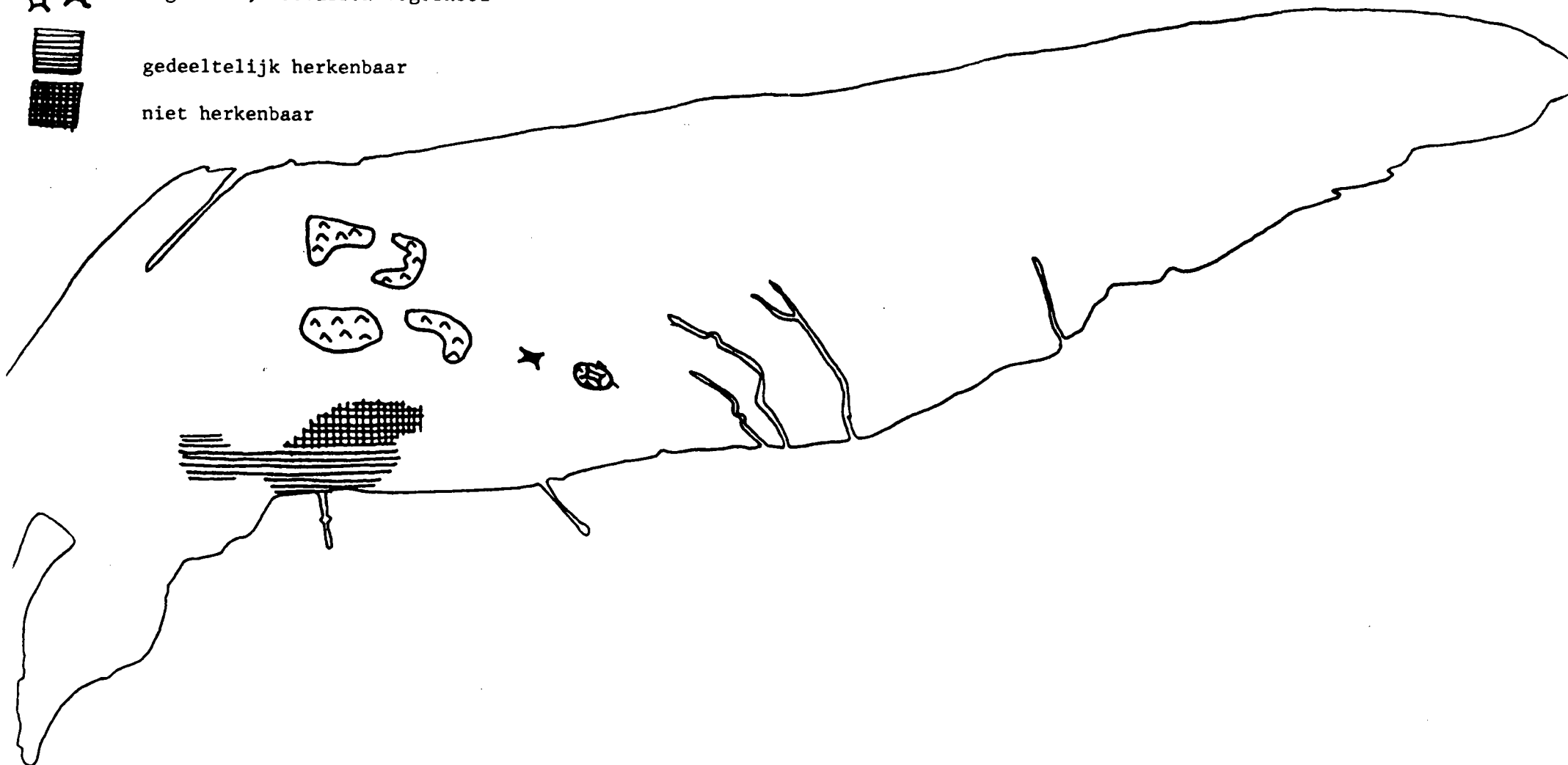
Hooilandverkaveling met verdeling in blokken

HERKENBAARHEID VAN DE VERKAVELINGSSTRUCTUUR VAN 1850

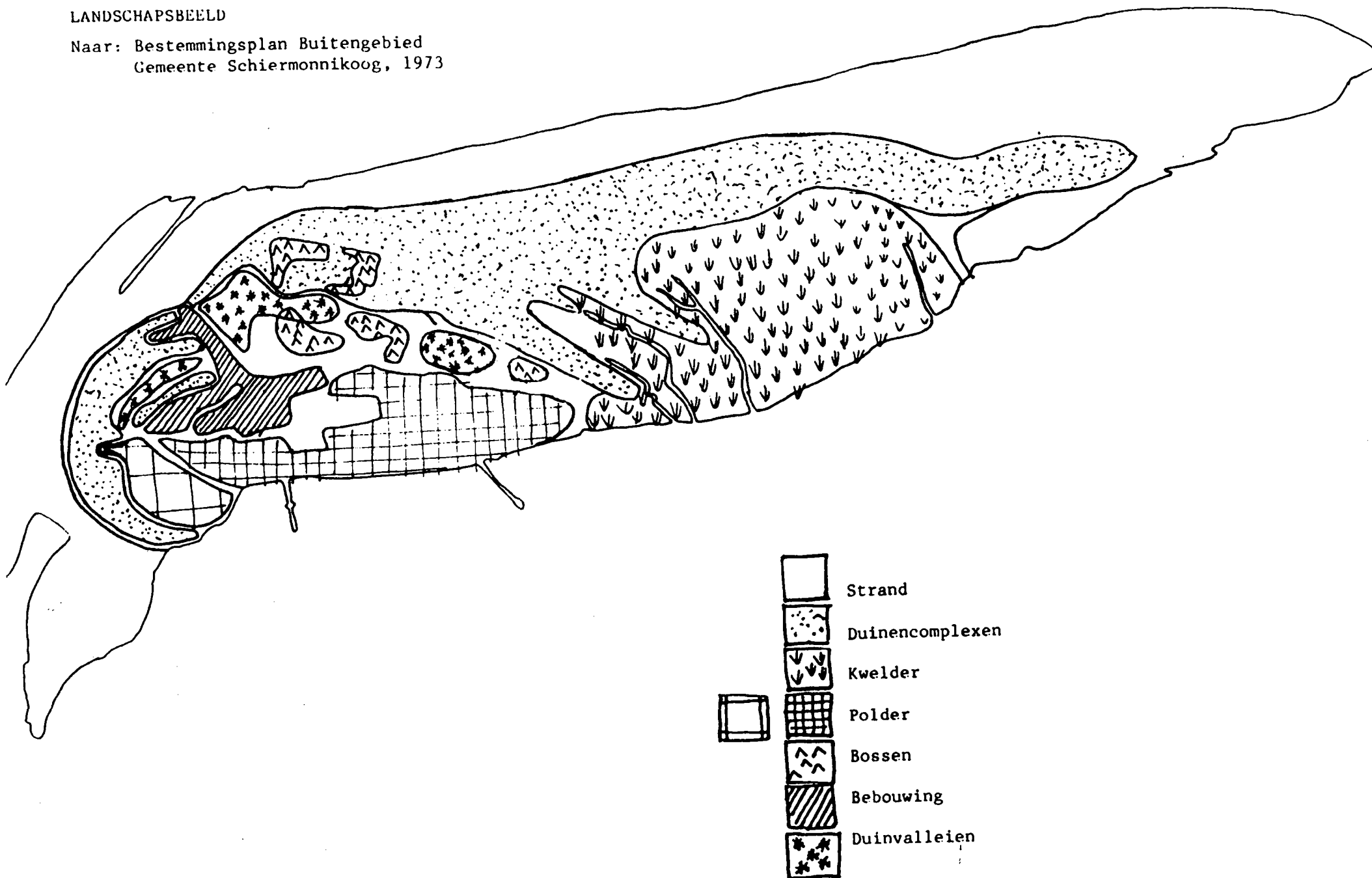
In: *Kultuurhistorische Aspecten van het Friese Landschap*, 1979

- Bosaanplant na 1892
- Vogelkooi; Vervallen vogelkooi
- gedeeltelijk herkenbaar
- niet herkenbaar

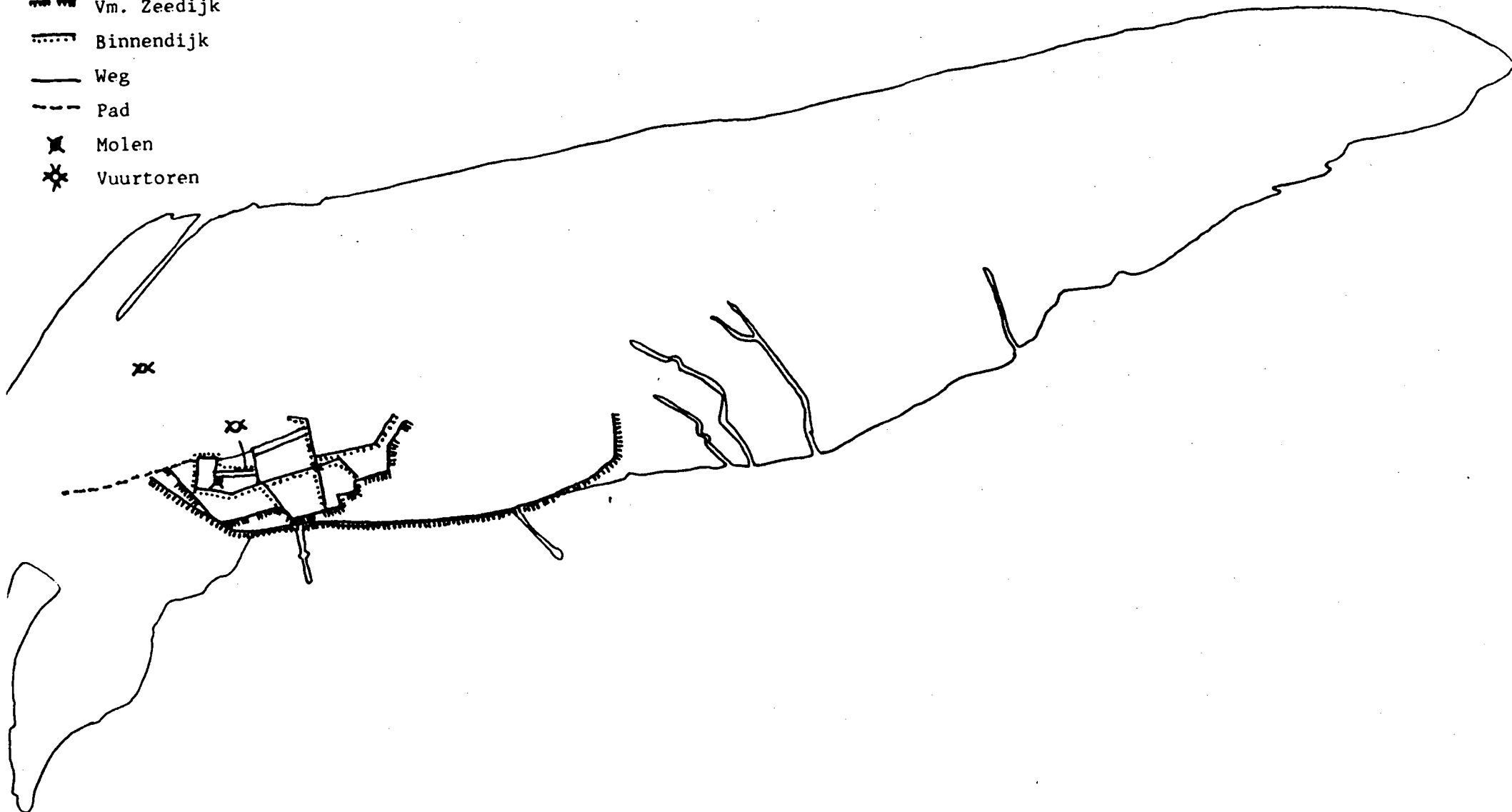
LANDSCHAPSBEELD

Naar: Bestemmingsplan Buitengebied
Gemeente Schiermonnikoog, 1973

DIJKEN EN WEGEN CA. 1860, naar: Eekhoff en cultuur-historische aspecten, 1979

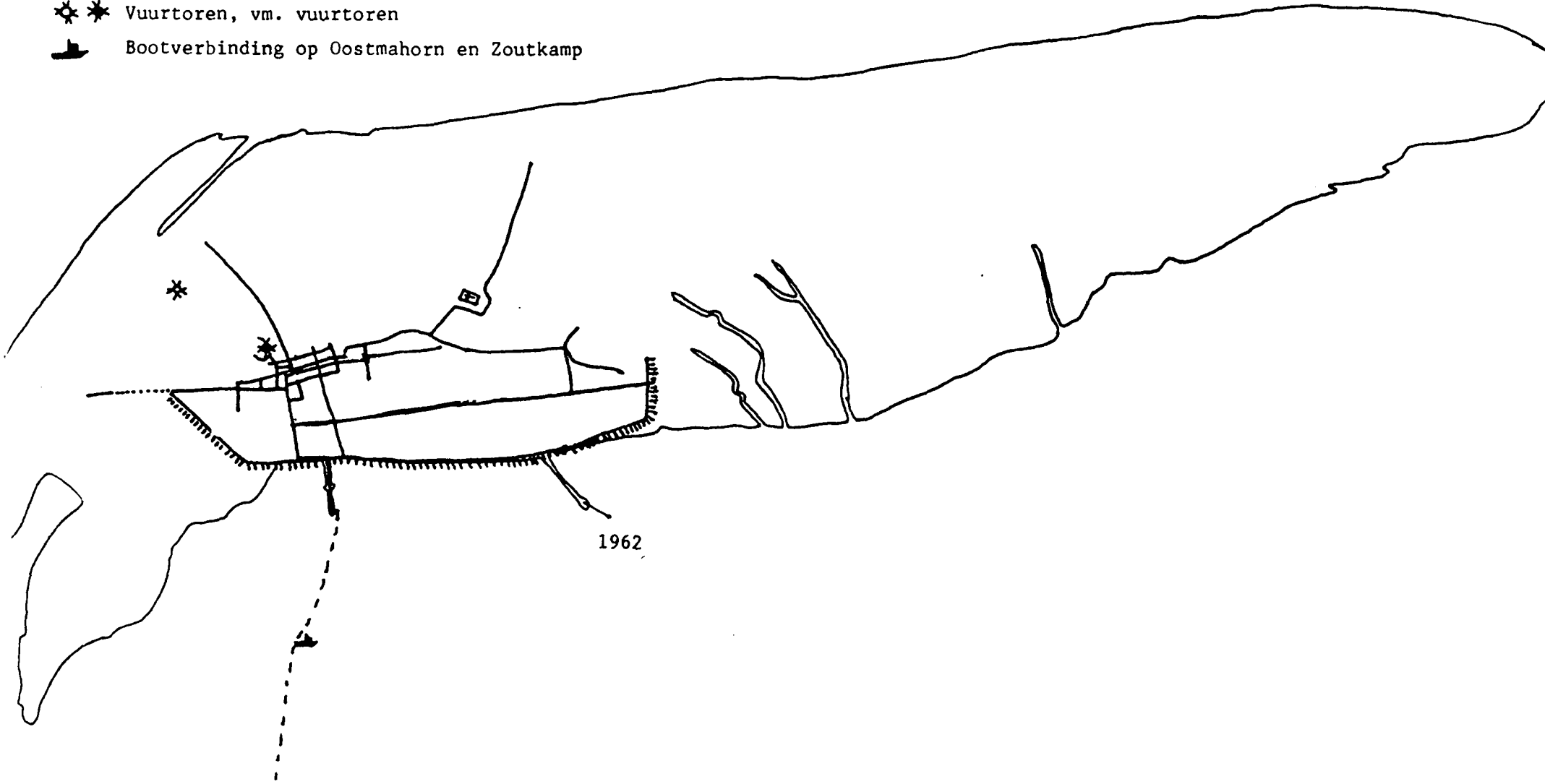
- Zeedijk
- Vm. Zeedijk
- Binnendijk
- Weg
- Pad
- Molen
- Vuurtoren

INFRASTRUCTUUR CA. 1940 no. 2G

naar: Top.Kaart Verk.1927, herzien 1942

- ▬▬▬▬ Zeedijk
- Weg
- ☐→ Begraafplaats
- Pad
- ☼* Vuurtoren, vm. vuurtoren
- ⚓ Bootverbinding op Oostmahorn en Zoutkamp

COLOFON

Opdrachtgeefster : Gedeputeerde Staten van Friesland
Uitgave : Provincie Friesland, 1990
Ontwerp omslag : Afdeling Kartografie
Druk : Drukkerij Provincie Friesland

Samenstelling (tekst en fotografie) :

Medewerkers Monumenten Inventarisatieproject

M. Fermo
D. van Weezel Errens
G. Derks

Secretariaat : M. de Haan-Zwaagstra
B. Sternsdorff-v.d. Heide

Projectleiding : R. Terpstra

Het inventarisatieproject wordt begeleid door een commissie bestaande uit de volgende personen :

G. Elzinga, Fries Museum
G.P. Karstkarel, Stichting Moderne Architectuur Friesland
R. Terpstra, beleidsmedewerker afdeling Bouwen en Wonen
W. Tieks (Voorzitter), Hoofd afdeling Bouwen en Wonen
S. v.d. Veen, Vereniging van Friese Gemeenten
S. v.d. Woude, Rijksarchief Friesland

MIP Inventarisatie kaart Provincie: Friesland Invent. datum:
(veldwerk) Invent. gebied: Unieke code:
Blad: A / Acc. nr.:

Gemeente : plaats:
Buurt/wijk :
Straatnaam : Situering: BY/TO
Straatnr. even :
oneven :
Postcode : Bijz gebied: J/N
Unieke code :
Naam obj/cplx :
Naam Structuur :
Type complex : O/C
Code-complex : in geval van een complex
Aantal objecten:
Invent. datum : Inventarisator:
Oorspr functie : : (type:)
Huidige functie:
Architect : Constructeur:
Bouwjaren, oudste dat.: ca. kern dat.: ca. rest. dat.:ca.
Bouwstijl :

Datum foto's : 1990- - Foto Neg. nrs: 90- -(
Datum schets : 1990- - Nr. Top. krt.:

OBJECT (materialen: kleur, srt bakst., pleister, natuurst., hout, beton, decor.)

Laag/Vorgevel :
plint
1e bwlg
2e bwlg
3e bwlg

achter/zijgevel
fries/kroonlijst

Vensters en :
deuren

Dakvorm en : woonhuis:
Dakbedekking : schuur:
Kajuiten: Pironnen: Schoorstenen:

Bijz. constr. :
Bijgebouwen :

Hekwerken :

Interieur :
Groenaanleg : Ontwerper: Dat.:
Motivering :
Bijzonderheden :

Monument : Aannemer:
: R / P / G monregnr: ZOZ